

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. april 2013
Kontor: Sikkerheds- og Forebyg-
gelseskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0037-0034
Dok.: 736337

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 11 (L 142), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. april 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Anette Arnsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 11 (L 142) fra Folketingets Retsudvalg:

”Det har i mange sammenhænge været beskrevet, at logning af teledata giver politiet mulighed for at afgøre, hvor en person har befundet sig på et givent tidspunkt ud fra en registrering af, hvilke telemaster som vedkommendes telefon har været forbundet til på bestemte tidspunkter. I ministerens redegørelse til Retsudvalget (bilag 2 – L 142) fremgår det, at man ved hjælp af sådanne oplysninger har kunnet lokalisere specifikke flugtruter ligesom det også omtales, at man bl.a. via loggede teledata har kunnet lokalisere, at personer har befundet sig ved bestemte hæveautomater, hvor de hævekort de angiveligt havde stjålet, var blevet misbrugt. Vil ministeren - bl.a. også i lyset af svar på spørgsmål 2 - redegøre nærmere for, hvor præcist logning af teledata m.v. generelt kan anvendes til at lokalisere bestemte personers færden?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Historiske mobiltrafikdata består bl.a. af en angivelse af de mobilmaster, som en given mobiltelefon har været forbundet til ved påbegyndelse og afslutning af et opkald. Teleudbyderne fremsender med mellemrum en masteliste til politiet med angivelse af celle-id, adresse og koordinater for mobilmasterne.

Det kan mere overordnet oplyses, at mobilmaster har forskellig rækkevidde afhængig af, hvor i landet de er opstillet, idet koncentrationen af master er afhængig af befolkningstætheden. Placering i forhold til en mobilmast giver således ikke en eksakt position for en mobiltelefon på et givent tidspunkt. Mobilmasterne kan endvidere være udstyret med enten retningsbestemte eller omnidirektionelle antenner, hvilket medfører en yderligere variation i angivelsen af mobiltelefonens position.

Da anvendelsen af mobildata er et centralt efterforskningsredskab i større straffesager, kan udbredelse af mere præcis information om anvendelsen heraf samt den tekniske indretning af dette værktøj kompromittere politiets arbejde. Af hensyn til beskyttelsen af fortrolige oplysninger om politiets efterforskningsmetoder kan Rigspolitiet således ikke i en folketingsbevarelse redegøre nærmere for anvendelsen af mobildata til lokalisering af bestemte personers færden.”